

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.35.066/2022/3.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Molnár Árpád Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Molnár Árpád ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Stomfai Ramóna kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 2021. december 7.
napján kelt 107.K.704.712/2021/34. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 107.K.704.712/2021/34. számú végzését helybenhagyja. Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.000 (azaz hatezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 15.000 (azaz tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

A végzés ellen további perorvoslat nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Baranya Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2020. január hónapra a felperesnél általános forgalmi adó adónemben pénzösszeg kiutalását megelőző adóellenőrzést végzett, melynek eredményeként a terhére 25.004.000 Ft adókülönbötetet, a javára 718.000 Ft következő időszakra átvihető követelés különbötetet állapított meg, és 50.008.000 Ft adóbírság kiszabásáról rendelkezett.

[2] A fellebbezés folytán eljáró alperes 6441794602/2021/NAV számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[3] A felperes keresettel támadta a másodfokú határozatot, mellyel egyidejűleg a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 50. § (2) bekezdés a) pontja alapján azonnali jogvédelem iránti kérelmet terjesztett elő, amit a Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 36.K.704.712/2021/5. számú 2021. szeptember 6. napján kelt végzésével – az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt - érdemi vizsgálat nélkül elutasított.

[4] A végzéssel szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, a döntést a Kúria 2021. november 10. napján kelt Kpkf.I.35.502/2021/3. számú végzésével helybenhagyta.

[5] A felperes 2021. november 25. napján ismételten, azonnali jogvédelem keretében halasztó hatály elrendelését kérte. Indokolása szerint a határozat végrehajtásával működése ellehetetlenül, fizetéseképtelenné válik, a bírósági eljárás elhúzódása esetén fennáll a veszélye annak, hogy az eredeti állapot nem lesz helyreállítható. Hangsúlyozta, hogy közvetlenül 6 fő munkavállalót foglalkoztat, kapcsolt vállalkozása útján 15 főt, egy esetleges végrehajtás veszélyeztetné a munkavállalók munkabérének kifizetését, a családok megélhetését, másrésről a munkavállalók felmondásával nem tudná teljesíteni kötelezettségét beszállítói felé, így tevékenysége kerülne veszélybe. Hivatkozott több mint 10 éves működésére, jogkövető (tartozásmentes) tevékenységére, likviditási helyzetére, mely nem teszi lehetővé a tartozás kifizetését, illetőleg a hitelszerződése felmondására. Álláspontja szerint az alperesi határozat végrehajtása számára helyrehozhatatlan érdeksérelmet okozna.

[6] Kérelme alátámasztására pénztárjelentést és bankszámlakivonatokat, főkönyvi kivonatot csatolt, továbbá hitelszerződését, jelzálogszerződését, a foglalkoztatotti létszámot, a családok megélhetését, tulajdonosi szerkezetet igazoló dokumentumot, járulékbevallásokat.

[7] Az alperes a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság végzése

[8] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével az azonnali jogvédelem iránti kérelmet a Kp. 50. § (1) bekezdése és 51. § (3) bekezdése alapján elutasította.

[9] Indokolása szerint a felperes kérelme alátámasztására mellékelt ugyan dokumentumokat, azonban a gazdálkodása és a marasztalási összeg megfizetése között fennálló konkrét gazdasági összefüggéseket nem mutatta be, nem fejtette ki, hogy a fizetési kötelezettség a vagyoni, jövedelmi, pénzügyi helyzetében milyen konkrét változást idézne elő, amely számára aránytalan hátrányt jelent. A csatolt egy havi bankszámlakivonatok, a főkönyvi kivonatok, a kölcsönszerződések, az aktuális vagyoni-pénzügyi-jövedelmi helyzet, a működés körülményeinek megállapítására nem elégségesek, a csatolt dokumentumokból nem vonható le következtetés arra, hogy a társaság működése veszélybe kerülne az alperesi határozat azonnali végrehajtása esetén.

A fellebbezés és az észrevétel

[10] A felperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését és a keresettel támadott közigazgatási határozat halasztó hatályának elrendelését. Hangsúlyozta, hogy az általa előterjesztett okirati bizonyítékok alátámasztják a gazdálkodására, likviditási helyzetére vonatkozó következtetéseket, melyet az elsőfokú bíróság iratellenes megállapításával szemben részletesen ismertetett és bizonyított. Közvetlenül bemutatta az alperesi döntés végrehajtásának közvetlen következményeit. Álláspontja szerint a bíróság végzéséből nem állapíthatóak meg a mérlegelés körülményei, továbbá az sem, mit kellett volna bizonyítania, így az elsőfokú végzés indokolása hiányos. Hivatkozott arra, hogy kérelmét bizonyítékokkal alátámasztottan indokolta, és a Kp. 50. § (4) bekezdése szerinti valószínűsítési kötelezettségének is eleget tett.

[11] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy felperes a kérelméhez a gazdálkodására vonatkozó okiratokat mellékelt, azonban az azokból levonható következtetéseket és összefüggéseket nem fejtette ki. Nem a fizetési kötelezettsége fennálltát kell igazolnia, hanem azt, hogy nem képes ennek a teljesítésére. Az általa csatolt számszaki adatokat nem értékelte, nem mutatta be, hogy számára milyen teherrel jár az azonnali jogvédelem elmaradása. Fellebbezésében lényegében megismételte az eredeti kérelmét a végzés jogszabálysértésének bizonyítása helyett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felperes fellebbezése nem alapos.

[13] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között vizsgálta felül és azt állapította meg, az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályokat helyesen idézte, értelmezte

és alkalmazta, megalapozott rendelkezett az azonnali jogvédelem iránti kérelem elutasításáról.

[14] A Kúria a felperes fellebbezésében foglaltak alapján kiemeli, hogy a Kp. 50. § (4) bekezdése értelmében az azonnali jogvédelem iránti kérelemben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák és az ezek igazolására szolgáló okiratokat csatolni, a kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell. A Kp. 51. § (1) bekezdése szerint a bíróság tanácsa az azonnali jogvédelem iránti kérelemről a bírósághoz érkezéstől számított 15 napon belül dönt hiánypótlásnak nincs helye. A Kp. 51. § (3) bekezdése kimondja, hogy a bíróság az arányosság elve alapján, a közérdek és valamennyi fél szempontjából azt mérlegeli, hogy az azonnali jogvédelem elmaradása nem okoz-e súlyosabb hátrányt, mint amilyennel az azonnali jogvédelem biztosítása járna.

[15] Az azonnali jogvédelem iránti kérelmet a bíróság e szempontok szerint érdemben csak akkor tudja megvizsgálni, ha azt a fél indokolással ellátva terjeszti elő, és a kérelemben előadott okokat, adatokat, tényeket, körülményeket igazolja, vagy a kívánt mértékben valószínűsíti, kivéve, ha azokról a bíróságnak hivatalos tudomása van, illetve ha köztudomásúak. A kérelem vizsgálata – különösképp pénzügyi marasztalást tartalmazó közigazgatási cselekmény esetében – nem végezhető el a kérelmező pénzügyi, gazdasági helyzetének bemutatása és okirati igazolása nélkül.

[16] Az elsőfokú bíróság a döntéshez szükséges tényállást helyesen állapította meg és abból a Kp. 51. § (3) bekezdésében foglaltak helytálló alkalmazásával jogszerű következtetésre jutott. Okszerűen értékelte a kérelem indokait és a csatolt iratokból helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy a felperes elmulasztotta a gazdálkodása és a marasztalási összeg megfizetése között fennálló konkrét gazdasági összefüggések bemutatását.

[17] A Kúria a fellebbezés kapcsán kiemeli, hogy felperes a pénzügyi adatokkal olyan gazdasági összefüggést nem tárt fel, amely azt igazolta volna, hogy a határozatban szereplő összeg megfizetésével átlépné a fizetéseképtelenség határát. Nem elegendő csak kijelenteni, hogy a fizetési kötelezettség teljesítéséhez a bankszámlán vagy a házipénztárban a megfelelő pénzeszközzel nem rendelkezik. A felperesnek vagyoni helyzetét teljes körűen, tárgyi eszközeire, ingatlanvagyonra, követeléseire kiterjedően fel kellett volna tárni, az értékelést el kellett volna végezni, melyből megállapíthatóvá válna, hogy számára az azonnali jogvédelem elmaradása milyen következményekkel jár. Mindezeket azonban nem tette meg.

[18] A felperes a keresetlevelében előadottakhoz képest új tényt és körülményt nem adott elő, ezért az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatására a Kúriának jogszerű lehetősége nem volt.

[19] Mindezek folytán a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés rövid tartalma

[20] *A felperesnek az okirati bizonyíték benyújtása mellett fel kell tárnia azokat a gazdasági összefüggéseket, amelyek alátámasztják, hogy az alperesi határozat végrehajtásával anyagi helyzetében visszafordíthatatlan változások következnek be és az eredeti állapot helyreállítására pernyertessége esetén sem lenne lehetőség.*

Záró rész

[21] A Kúria az alperes jogi képviselettel kapcsolatban felmerült perköltsége megfizetésére az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján. A Kúria a jogtanácsosi munkadíj mértékét az ügyvédi munkadíjról szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdéseiben, továbbá a 4. §-ban foglaltak szerint állapította meg a felszámított összeggel azonos mértékben.

[22] A pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *h)* pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt a 39. § (3) bekezdés *d)* pontjában és 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére köteles a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján.

[23] A Kúria végzése ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § *d)* pontja zárta ki.

[24] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. február 17.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró

Dr. Vítál-Eigner Beáta sk. bíró

A kiadmány hitelül:

...